

„Jen se směj,“ zabručela Hamley. „Je to pěkná nuda, jen se na něj dívat.“

„Chceš mi říct, že tentokrát naši člověčí rodinu poslechněš?“

„Ano.“

„Už je z tebe velká kočka, Hamley.“

Hamley loupala po kocourovi očima a pak je zvedla ke stromku.

„Tobě to nezakázali.“

„Ani nemuseli. Mě by tam nahoru nikdo nedostal.“

„Jenomže já bych si strašně moc přála jeden ten třpytivý řetízek. Lumpe, vylezeš mi pro něj?“

„Abych riskoval, že mě vyhodí z domu? Ani náhodou.“

„No tak.“

„Ne, Hamley.“

„Prosíííím, Lumpe!“

Kocour si povzdechl tak hlasitě a nešťastně, že se Kamil s Kasperem rozesmáli.

„Hamley ti nedá pokoj, dokud ji neposlechněš,“ chechtal se Kasper. „Rozhodnutí je na tobě.“

„Vylez tam, ať máme klid,“ zívá Kamil. „Chci spát a to nepůjde, dokud Hamley nepřestane povykovat.“

„Hurá!“ zajásalo kotě. „Fakt to není těžké! Řetěz visí hned na druhé větvi. Stačí na chvilinku vylézt na stromek a lehounce za něj zatáhnout.“

